

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 20 maart 2002

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Ingekomen stukken	2
Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten	3
Mondelinge vragen	3
Financiële bijdrage voor project Toekomst- gericht ondernemen in de akkerbouwsector	6
INTERREG IIIb-project "A String of Pearls along the North Sea"	6
Scala, Instituut voor Interculturele Ontwikkeling	7
Bestedingsvoorstel gebundelde doeluitkering 2002	8
Onderzoek Provinciaal omgevingsplan II	9
Project Emmen Revisited: woonwijk Angelslo	9
Verordening op het correctief referendum	9
Wijziging Interprovinciale ziektekostenregeling 2000	9
Projectontwikkeling scholing werkenden en vraaggerichte scholing	9
Deelname aan Europark GmbH	9
Budgetsubsidies Landschapsbeheer Drenthe	9
Culturele gemeente	9
Cofinancieringsregeling woonzorgstimulering	9
1 ^e wijziging provinciale begroting 2002	9
Loonkostenpremieregeling Noord-Nederland 2002	9
- <i>Amendement A (verworpen)</i>	10
- <i>Motie B (overgenomen)</i>	13
Wijziging Gemeenschappelijke regeling Samen- werkingsverband Noord-Nederland	18
- <i>Motie C (verworpen)</i>	19
- <i>Motie D (ingetrokken)</i>	23
Afscheid de heer J.Th. Imholz	26
Sluiting	26
Toezeggingen	27

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 20 maart 2002 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (44 in getal):

mevrouw J. Schipper (VVD)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
H. Weggemans (PvdA)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A. Faber (CDA)
H. Zomer (CDA)
G.A.W. Fonk (VVD)
J.P. Sluiter (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
H. Baas (ChristenUnie)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
A. Wendt (ChristenUnie)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
S.B. Swierstra (VVD)
J.H. Schaap (PvdA)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
K. Jonker (CDA)
A. Haak (PvdA)
A.G.H. Peters (CDA)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
A.J. Gaasbeek (OSD)
A. Boer (PvdA)
F. Ietswaart (D66)
J.J. Mastwijk (CDA)
Joh. Dijks (VVD)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
H.R. Hornstra (PvdA)
F. Benning (VVD)
W. Nijenbrinks (VVD)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
Ch.C. de Haas (OPD)

J.W.M. Engels (D66)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
K.H. Smidt (VVD)
H. Holman (CDA)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)

J.Th. Imholz, plaatsvervangend griffier der staten
van Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

L. Bomhof (VVD)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
J.J. van Heukelum (VVD)
R.W. Klein Nulent (PvdA)
mevrouw M.G. Remmelts-Mulder (VVD)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
A. Tuparia (PvdA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (PS) (10.37 uur) en hoewel het nog niet in de wet staat, zal ik proberen toch goed voor u te zorgen.

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van deze vergadering is binnengekomen van de dames Remmelts en Ceelen en van de heren Bomhof, Van Heukelum, Klein Nulent, Van der Schoot en Tuparia.

Ik stel de staten voor een bloemetje te sturen naar mevrouw Remmelts, die zoals wij allen weten herstellende is van een auto-ongeluk, en aan de heer Klein Nulent die kortgeleden een operatie heeft ondergaan.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Bij brief van 6 maart 2002 heb ik aan u doorgezonden de motie-Benning/Hornstra/Kuiper betreffende een te houden symposium over "Ruimte in Drenthe 2030+". Ik neem aan dat de staten zich kunnen vinden in mijn voorstel deze motie aan het eind van de vergadering, na onderdeel F van de agenda, te behandelen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Haak.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Ik zou het op prijs stellen wanneer de staten mij toestonden aan het eind van de vergadering of op een ander tijdstip dat hen goeddunkt een motie in te dienen met betrekking tot de tarifiering van de waterschappen.

De VOORZITTER: Ik stel de staten de heer Haak daartoe te gelegenheid te geven na behandeling van de eerder door mij genoemde motie.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik geef vervolgens het woord aan de heer Ietswaart.

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek toestemming om aan het eind van de vergadering een motie in te dienen met betrekking tot de Hortus.

De VOORZITTER: Ik stel voor de heer Ietswaart daartoe de gelegenheid te geven nadat de door de heer Haak in te dienen motie is behandeld.

Daartoe wordt besloten.

C. Ingekomen stukken

1. Fax van 4 februari 2002 van de Werkgroep Parkstraat, terugdringen drugsgebruik te Zaandam inzake het gedoogbeleid met betrekking tot drugs
2. Afschrift van de brief van 29 januari 2002 van het Plaatselijk Belang Oosterhesselen aan het college van gedeputeerde staten inzake reconstructie Oosterhesselerweg
3. Brief van 14 februari 2002 van de Stichting Dorpsbelangen "De Broekstreek" te Amen aan het college van gedeputeerde staten en provinciale staten inzake bedrijfsmatige activiteiten op het platteland/bouw van een bedrijfswoning te Eldersloo
4. Afschrift van de brief van 19 februari 2002 (ingekomen op 26 februari) van de muskusrattenbestrijders en rayonambtenaren van de provincies Drenthe en Overijssel aan de besturen van de waterschappen in de provincies Groningen, Drenthe en Overijssel, zijnde een reactie op de brief van 15 februari 2002 van de heer H. van 't Land, dijkgraaf waterschap Noorderzijlvest, mede namens de waterschappen Regge en Dinkel, Groot Salland, Velt en Vecht, Reest en Wieden en Hunze en Aa's
5. Brief van 11 februari 2002 van de vakorganisatie ABVAKABO FNV aan het college van gedeputeerde staten en provinciale staten van de provincies Groningen, Drenthe en Overijssel inzake de organisatie van de muskusrattenbestrijding

6. E-mailbericht van 5 maart 2002 van de Vereniging Vrienden van de Hortus "Henricus Munting" te Haren aan de Commissaris van de Koningin, het college van gedeputeerde staten en provinciale staten in de provincies Groningen, Fryslân en Drenthe inzake "Hortus Haren"
7. Brief van 7 maart 2002 van de minister van verkeer en waterstaat aan de provinciale staten van alle provincies inzake bijdrage aan het terugdringen van het grote aantal ongevallen als gevolg van de dode hoek bij vrachtwagens
2. Brief van gedeputeerde staten van 13 februari 2002, kenmerk 7/6.7/2002000727, houdende beantwoording van de door de statenleden mevrouw N. Nieuwenhuizen, Ch.C. de Haas en S.A. van der Schoot gestelde vragen met betrekking tot de wachtlijstproblematiek in de zorgsector
3. Brief van gedeputeerde staten van 13 februari 2002, kenmerk 7/FC/A2/2002001585, inzake voorstellen ten laste van het Fonds flexibel beleid
4. Brief van gedeputeerde staten van 27 februari 2002, kenmerk 9/6.14/2002000960, houdende beantwoording van de door het statenlid A.J. Gaasbeek gestelde vragen met betrekking tot ambulancedienst in Zuidwest-Drenthe

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de ingekomen stukken C.3. en C.5 tot en met C.7. ter afdoening in handen van het college te stellen en de stukken C.1., C.2. en C.4. voor kennisgeving aan te nemen.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik wil een opmerking maken over het stuk onder C.6. Ik weet niet wat de motie die de heer Ietswaart nog gaat indienen, inhoudt, maar ik wil er bij het college op aandringen te streven naar behoud van de Hortus, omdat de Hortus voor Drenthe van veel belang is.

De VOORZITTER: De heer Gaasbeek gaat nu weer een klein beetje in de fout. Bij dit agendapunt gaat het slechts om de procedure van afhandeling van de stukken en niet om de inhoud. Een ervaren rot als de heer Gaasbeek zou dat moeten weten.

Vervolgens besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van de voorzitter.

D. Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten

1. Brief van gedeputeerde staten van 13 februari 2002, kenmerk 7/6.6/2002001033, houdende beantwoording van de door het statenlid A.J. Gaasbeek gestelde vragen met betrekking tot het Hunebedden Informatiecentrum te Borger

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de stukken D.1. tot en met D.4. voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

E. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Er zijn vragen aangemeld door de heer Hornstra inzake de Nota internationale samenwerking en door de heer Langenkamp inzake de maatregel van de Nederlandse Spoorwegen (NS) tot tijdelijke vervanging van elektrische treinen door dieseltreinen op het traject Groningen-Zwolle.

Ik geef het woord aan de heer Hornstra.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Mijn vraag heeft betrekking op het feit dat in de planning van PS en van de commissie geen melding wordt gemaakt van de Nota internationale samenwerking. Namens de fractie van de PvdA, en daarin gesteund door de fracties van GroenLinks, de ChristenUnie en D66, wil ik uitspreken dat, waar sommigen in dit land roepen om het sluiten van ramen en deuren voor de boze buitenwereld, het juist goed is met open vizier naar buiten te

kijken. Onze vraag is dan ook hoe de staten in de nabije toekomst met contacten in binnen- en buitenland om zullen gaan. Om op dit punt beleid te bepalen, hebben wij een Nota internationale samenwerking nodig. Op de vraag wanneer die nota verschijnt, is in de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE) de toezegging gekomen dat dit in het voorjaar zal zijn. Het voorjaar begint morgen en duurt maar 2 statenvergaderingen. Maar de nota staat niet in de planning. Wij vinden dat een beetje vreemd omdat in het Bestuursprogramma staat dat zo'n nota zou worden gemaakt.

Mijnheer de voorzitter. Wij hebben dan ook de volgende vragen.

1. Wat is de reden voor het zolang uitblijven van de nota?
2. Komt er een evaluatie van activiteiten in het verleden?
3. Is het college bereid een nota zoals zo-even door mij omschreven, nog voor het zomerreces uit te brengen?

De fracties namens wie ik nu spreek, achten dit dringend wenselijk. Het maakt het mogelijk dat wij na de zomervakantie met deze nota aan de slag kunnen. Het moet bovendien voor de gedeputeerde de kroon op zijn werk zijn wanneer hij ons kan laten zien hoe hij over relaties met het buitenland denkt.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Iedere suggestie over dichte ramen en gesloten vizieren wil ik naar een heel ver buitenland verbannen, want daar heeft het uitblijven van de nota niets maar dan ook helemaal niets mee te maken en al helemaal niet met discussies die op dit moment in dit land gaande zijn over de wijze waarop wij met mensen die uit dat buitenland naar ons toekomen, omgaan. Laat ik op dit punt even heel duidelijk stelling nemen.

De staten is toegezegd dat wij met een notitie over het buitenlandbeleid zouden komen, welke notitie met name gericht zou zijn op de algemene buitenlandse contacten en op de relatie met ontwikkelingssamenwerkingsprojecten. Ik wil erop wijzen dat het buitenlandbeleid uit verschillende elementen bestaat en dat al verschillende keren een uitvoerige nota Europa de revue is gepasseerd.

De toegezegde notitie is in voorbereiding en in het najaar van 2001 is toegezegd dat die in de loop van het voorjaar van 2002 gepresenteerd zou

worden. In het overzicht "stand van zaken gedane toezeggingen" - misschien hebben de staten dat overzicht nog niet ontvangen, maar het is in ieder geval gereed - staat heel helder dat een notitie in voorbereiding is en dat de behandeling in de statencommissie naar verwachting op 29 mei zal zijn. Dat is in ieder geval nog voor de zomer. Of die datum echt gehaald wordt, weet ik niet, want er is nog slechts sprake van een conceptnotitie, waarin niet een uitgebreide evaluatie van het hele buitenlandbeleid is opgenomen. Wel is een aantal punten van het beleid geëvalueerd, bijvoorbeeld de noodhulp aan de Molukken. Hierbij is ook gebruikgemaakt van recent beschikbaar gekomen informatie. De staten kunnen dus in de loop van het voorjaar een notitie tegemoet zien, waarin een aantal door de heer Hornstra genoemde aspecten de revue passeert.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de gedeputeerde voor zijn toezegging. Ik ben blij dat hij in ieder geval heeft gezegd een ruime blik op het buitenland te hebben. De gedeputeerde maakt melding van gegevens waarover wij niet konden beschikken en waarvan wij dus ook geen gebruik konden maken. De toezegging is duidelijk, maar het lijkt mij praktisch moeilijk deze notitie nog in april in de commissie te behandelen.

De heer SWIERSTRA: Ik ga af op het lijstje en het streven is de nota nog voor de zomer uit te brengen.

De heer HORNSTRA: Ik ben blij dat de gedeputeerde toezegt dat de nota in ieder geval nog voor het zomerreces het licht zal zien.

De VOORZITTER: Omdat naar mij blijkt geen van de andere leden over dit onderwerp nog een aanvullende vraag wenst te stellen, geef ik nu het woord aan de heer Langenkamp.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Te uwer geruststelling: deze mondelinge vraag wordt niet gevolgd door een motie. Wij nemen namelijk aan dat alle partijen uiterst ongelukkig zijn met de aankondiging van NS dat vanaf 8 april elektrische treinen tussen Zwolle en Groningen door dieseltreinen worden vervangen. GroenLinks vindt dat in ieder geval een totaal verkeerde ontwikkeling. Er mag dan in het Westen, en dan

vooral in de Randstad, een tekort aan treinen zijn, hier in het Noorden is de positie van het openbaar vervoer (OV) dusdanig zwak dat elke vermindering van de dienstverlening vermeden moet worden. NS zorgt op deze manier structureel voor vertraging in het Noorden en dat kan nooit de bedoeling zijn, ook niet tijdelijk nu het probleem in het Westen ineens urgent is geworden, want het probleem is in het Noorden al jaren urgent. Het is naar ons idee te gek voor woorden dat het Noorden moet meebetalen aan een snelle Zuiderzeelijn en dat tegelijkertijd de oude dieseltrein weer van stal wordt gehaald. Het idee dat het OV in het Noorden materieel over heeft dat dan wel in het Westen ingezet kan worden, is volgens ons totaal verkeerd en moet daarom bestreden worden. Vandaar dat GroenLinks het college vraagt zowel bij de minister als bij NS als op andere manieren als zelfstandig bestuursorgaan met klem tegen deze ontwikkeling te protesteren. Volgens ons moet er een vlammende protestbrief de deur uit.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Je moet echt selectief zijn in het beginnen met vlammende pijpen, maar het zal duidelijk zijn, dat het tijdelijk - zo is het althans aangekondigd - vervangen van een elektrische trein door een dieseltrein - die gaan overigens alleen de stoptreinen vervangen - geen gunstige ontwikkeling is. Deze ontwikkeling maakt overigens wel duidelijk hoezeer NS in de problemen zit. NS heeft overleg gehad met ARRIVA en op dit moment lijken er weinig mogelijkheden te zijn om het probleem op te lossen, hetgeen overigens niet wil zeggen dat wij ons er dan maar bij neer moeten leggen. Wij hebben al direct toen wij hiervan hoorden - en dat was eerder dan het in het krant stond - actie ondernomen en contact met NS opgenomen. Dat contact zal gevolgd worden door een brief aan NS - het concept hiervan is inmiddels gereed - waarin wij erop aandringen op korte termijn tot afspraken voor de wat langere termijn te komen. Wij willen dat de periode waarin deze noodmaatregel geldt, zo kort mogelijk is en dat deze maatregel niet ten koste gaat van de verdere dienstverlening. Volgens ons moeten de afspraken die voor Noord-Nederland zijn gemaakt eerder leiden tot een verbetering dan tot een verdere verslechtering van de dienstverlening. Ik weet niet in welke mate wij ons protest heel zwaar aan moeten zetten, maar deze maatregel is in ieder geval geen

goed signaal. Wij hebben hierop al actie ondernomen en dat zullen wij ook nog eens in een brief vastleggen.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik heb niet voor niets over een brandbrief gesproken. Ik heb met genoeg gelezen dat mevrouw De Vries een brandbrief aan de minister van defensie heeft gestuurd over het oefenterrein bij Assen en naar mijn idee zorgt deze maatregel van NS voor een maatschappelijk probleem dat de provincie tot haar verantwoordelijkheid mag rekenen en daarom vind ik het jammer dat de gedeputeerde alleen maar zegt dat het geen gunstige ontwikkeling is. Ik krijg graag het signaal dat het college dit punt hoog opneemt en erop wijst dat er ook andere mogelijkheden zijn en dat daarvan dan maar gebruik moet worden gemaakt. Ik hoor graag dat de gedeputeerde meer publiekelijk zegt dat het een ongewenste ontwikkeling is.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Kennelijk moet ik sommige dingen twee keer zeggen voordat het een deel van het publiek in deze zaal duidelijk is wat de opstelling van gedeputeerde staten (GS) is. Die opstelling is volstrekt helder, maar waar niets is, verliest de keizer zijn recht. Er is natuurlijk een verschil tussen de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de provincie als het gaat om militaire oefenterreinen en de afspraken die zijn gemaakt met betrekking tot de terreinen rond Assen en de relatie met het eigen provinciaal beleid en de eigen bedrijfsverantwoordelijkheid van NS, waar de provincie op geen enkele manier over gaat. Het enige wat wij kunnen, is een zo nauw mogelijke afstemming bewerkstelligen en daarover hebben wij ook regelmatig contact met NS, maar wanneer wij kijken naar de grote problemen die er in Nederland op het spoor zijn, moeten wij relativeren en moeten wij ons afvragen waar wij een heel grote broek kunnen aantrekken en waar wij ons kruit droog moeten houden. De Zuiderzeelijn, de Hanzelijn, de aansluiting op het spoorvervoer en de regionale spoorlijnen hebben wij hoog in het vaandel en wij zullen ons uiterste best doen om die zaken goed geregeld te krijgen. Maar als NS in zijn landelijke bedrijfsvoering kennelijk niet anders kan dan op bepaalde trajecten een elektrische stoptrein vervangen door een dieseltrein, gewoon omdat er niet meer materieel is - in Groningen en Fryslân is het probleem nog veel groter omdat NoordNed

ook niet over voldoende materieel kan beschikken - moeten wij de realiteit in het oog houden. Dat wil niet zeggen dat wij ons bij de situatie neerleggen, maar het antwoord op het met vliegende vaandel en slaande trom naar Den Haag optrekken weet ik ook al. Laten wij daarom onze krachten sparen en proberen langs een heldere onderhandelingslijn de verbindingen zo goed mogelijk te laten zijn. Vandaar dat wij direct actie hebben ondernomen en dat de brief vandaag of morgen de deur uitgaat. Ik denk dat dat gewoon de zuivere lijn is.

De VOORZITTER: Ik constateer dat hiermee dit punt kan worden afgesloten.

F. Voorstellen gedeputeerde staten

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 4 februari 2002, kenmerk 5/6.2/2002000861, Financiële bijdrage voor project Toekomstgericht ondernemen in de akkerbouwsector (TOAS)

(statenstuk 920)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 25 februari 2002.

Mevrouw STOEL: Mijnheer de voorzitter. In de commissie hebben wij een aantal vragen gesteld en de antwoorden die wij daarop kregen, hebben wij in de fractie besproken. Ik kan mededelen dat wij met dit statenstuk instemmen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 februari 2002, kenmerk 5/6.4/2002000864, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 19 februari 2002, INTERREG IIIb-project "A String of Pearls along the North Sea"

(statenstuk 926)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 25 februari 2002.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heeft geen directe besluitvorming plaatsgevonden. Dat was mede te wijten aan het bij een aantal statenleden ontbreken van nagestuurde relevante informatie. Op basis van de gegevens die ons tijdens de commissievergadering ter beschikking stonden, hebben wij aangegeven een beetje een dubbel gevoel te hebben bij dit voorstel.

Wij juichen contacten tussen burgers en ondernemers in verschillende landen zeer toe, omdat dat ook een praktische manier is om enige invulling te geven aan de Europese gedachte. Daar komt nog bij dat het een Drents initiatief betreft en voor je eigen kind zorg je toch altijd beter.

Twijfels hebben wij nog wel over de continuïteit wanneer de geldkraan wordt dichtgedraaid. Wij vragen de gedeputeerde daarom nogmaals dringend waarborgen in te bouwen voor het vervolgtraject als de subsidies zijn stopgezet. Wij gaan overigens akkoord met het voorstel.

De heer BENNING: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering bleek al wel dat alle partijen sympathie hadden voor deelname aan internationale projecten, maar bleek tevens dat de vage doelstelling en de gegeven informatie bij dit project niet erg overtuigend waren.

De VVD is voorstander van het internationaal professionaliseren van het ondernemerschap.

Ik heb in de commissie verzocht om een excursie en dus heb ik de website van "A String of Pearls along the North Sea" bekeken. Ik heb geconstateerd dat er sprake is van een erg zware hang naar nostalgie, vooral gericht op exploitatie van het kleinschalige platteland en met heel weinig oog voor het moderne platteland. De gerealiseerde projecten bevestigen het beeld van een achtergebleven plattelandsgebied en daar is de fractie van de VVD geen voorstander van, zeker niet als het gaat om het Nederlandse platteland. Als we onze gedeputeerde een tip mogen geven dan is die het kleinschalige historische karakter minder aandacht te geven en meer de aandacht te vestigen op de moderne, vitale plattelandsontwikkelingen.

Het lijkt er een beetje op dat het geld nu grotendeels verdwijnt in vergader- en uitwisselingsactiviteiten en dat zal in elk geval tot concrete zaken moeten leiden.

Het project draait sinds 1998 en zal de komende jaren zelf supporting moeten worden.

Wij willen in dit verband ook nog wijzen op het risico van dubbeling van projecten voor het platteland zoals Duurzaamheid en Plattelandsontwikkelingen. De VVD is erg benieuwd naar de resultaten die de komende periode gerealiseerd moeten worden en steunt het voorstel.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Inclusief de bijlage in de Nederlandse taal blijft het voor mijn fractie moeilijk zich bij wat in dit statenstuk staat, iets voor te stellen. Wel kunnen wij uit het geheel opmaken dat het om kleinschalige activiteiten gaat die de werkgelegenheid en de economie moeten bevorderen. Het zal dus vast wel goed zijn, al is het op het eerste gezicht niet zo sprankelend. Wij gaan met dit statenstuk akkoord. Wij willen wel de suggestie die de fractie van de VVD in de commissievergadering heeft gedaan overnemen, namelijk of het niet mogelijk is te zijner tijd eens in gesprek te gaan met een van de parels of die te bezoeken. Wij worden ook graag periodiek op de hoogte gehouden over in hoeverre de doelstelling van bevordering van de economie en de werkgelegenheid wordt gehaald.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Het is goed dat de heer Hornstra de twijfel die hij in de commissie al uitsprak nog eens heeft herhaald, maar ik wil er wel op wijzen dat wij natuurlijk geen garanties kunnen geven. Wel is het de bedoeling dat wij na 2 jaar het project beginnen af te bouwen en over te dragen om het na 4 jaar self supporting te laten voortbestaan.

De suggestie om eens met een parel in gesprek te gaan of met de commissie zo'n parel te bezoeken, heb ik in de commissie al overgenomen en dat doe ik nu weer. Dat is ook een manier om te laten zien dat het niet alleen om oubollige dingen gaat. Vanwege de internationale contacten was iedereen verplicht gebruik te maken van een al ontwikkelde website en wat op die website staat, zijn de eerste experimentele presentaties. Wij zullen er zeer goed op letten dat er niet alleen dingen op komen te staan die achterblijven. Er zijn op het Drentse platteland heel goede initiatieven en die zullen wij graag proberen aan de andere deelnemers over te dragen.

Ik kom hier graag op terug en het lijkt mij goed de commissie jaarlijks over de voortgang van het project te informeren.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 februari 2002, kenmerk 5/6.20/2002001119, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 12 maart 2002, Scala, Instituut voor Interculturele Ontwikkeling

(statenstuk 921)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 25 februari 2002.

Mevrouw WESTERKAMP: Mijnheer de voorzitter. De fractie van het CDA heeft in de commissievergadering laten weten in de statenvergadering pas haar standpunt bekend te maken. De voornaamste reden hiervoor was de onduidelijkheid over de subsidies van de provincies Groningen en Fryslân. Inmiddels is hierover in de in de commissie toegezegde brief uitsluitend gegeven. Er is een financiële overgangsregeling getroffen voor de jaren 2002 en 2003, welke regeling de ruimte biedt het beleid voor het instituut aan te passen. De fractie van het CDA is verder van mening dat het ten aanzien van de besluitvorming rond het nieuw te vormen instituut raadzamer was geweest de commissie eerder te raadplegen over het programma van eisen en de statuten. Immers, de statuten waren al getekend voor wij erover konden adviseren.

De gedeputeerde heeft in de commissievergadering een aantal belangrijke toezeggingen gedaan en hebben deze deel uitgemaakt van de beraadslaging in de fractie. Voor het eind van het jaar zijn een meerjarenbegroting, een begroting en een werkplan toegezegd, de financiële afwikkeling zal budgettair neutraal verlopen en er wordt een maximale zittingsduur voor de raden van advies en toezicht bewerkstelligd. Ook in het eerste jaar wordt al een aanzet gemaakt tot vraaggestuurd werken.

Duidelijkheid ten aanzien van de financiën en de toezeggingen hebben ertoe geleid dat de fractie van het CDA kan instemmen met het voorstel om eenmalig een extra budget beschikbaar te stellen.

De fractie van het CDA wenst eenieder die meewerkt aan het vormgeven van dit instituut succes.

Mevrouw DIRKS: Mijnheer de voorzitter. GroenLinks wil nogmaals onderstrepen positief te staan tegenover de ontwikkeling van het multiculturele instituut Scala. Toch hebben wij mede naar aanleiding van de commissievergadering nog wel enkele vragen over de onderzoeksfunctie en de financiën. Het is ons niet helemaal duidelijk of er een afspraak met de provincie Groningen, inclusief de wachtgeldverplichtingen die voortvloeien uit eerder aangegane verplichtingen, is. Het is ons verder niet helemaal duidelijk wat de relatie zal zijn tussen het op te zetten provinciaal onderzoeksbureau en de onderzoeken die ten behoeve van het multiculturele instituut zullen worden uitgevoerd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Het Instituut voor Interculturele Ontwikkeling is onlangs opgericht en daarna is de Statencommissie Cultuur en Welzijn om advies gevraagd. Het oordeel van de staten is dus in feite niet meer van belang. Toch willen wij nog wel enkele opmerkingen maken over dit reeds opgerichte instituut.

Het Instituut voor Interculturele Ontwikkeling zoals het in de statuten en bijgevoegde stukken is omschreven lijkt vooral het karakter van een onderzoeks- en adviesbureau te krijgen. Het is dan de vraag wat dit bureau zal toevoegen aan de reeds bestaande instellingen Enova, STAMM en het onafhankelijke onderzoeksbureau van de provincie. Het instituut is geen eerstelijnsinstelling en heeft geen loketfunctie, waardoor het gevaar groot is dat het contact met de bevolkingsgroepen waarvoor het zegt te werken uit het oog wordt verloren en over de hoofden van de migranten heen beleid wordt gemaakt. Naar de mening van de OPD wordt in alle bij het statenstuk gevoegde stukken veel te weinig aandacht besteed aan de noodzaak voor migranten zich aan te passen aan de Nederlandse samenleving, zodat er werkelijk sprake is van een intercultureel instituut. Jammer genoeg start het instituut met een matig imago en nu wordt gepoogd dit met een extra PR-campagne op te vijzelen. Voor wat betreft de financiën zijn de financiële bijdragen van Leeuwarden en met name Groningen een zeer onzekere factor. Met ingang van 2003 moet het instituut het met

bijna een kwart, namelijk 23%, minder subsidie doen en vanaf 2004 is er onzekerheid over de resterende Groningse bijdrage - die zal dan via offertes gaan - en wordt het tekort 33%. Hoe denkt de gedeputeerde de financiële problemen van het instituut die al in 2003 gaan ontstaan, op te lossen, mede gelet op het feit dat de operatie budgettair neutraal moet verlopen?

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Na de verduidelijkende brief van de heer Derksen had ik hetzelfde willen zeggen als mevrouw Westerkamp nu namens het CDA heeft opgemerkt. Ik ga graag akkoord met het voorstel.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Ik sluit mij van harte aan bij de laatste woorden van mevrouw Westerkamp, waarin zij de instelling succes wenst.

In antwoord op de vragen van mevrouw Dirks kan ik zeggen dat als er onderzoek gepleegd moet worden dat via het onderzoeksbureau moet gaan en dat de bijdrage inclusief de wachtgeldverplichting is. Wij hebben in provincieland een Wachtgeldfonds waaruit de wachtgeldverplichtingen worden betaald.

Ik was op de hoogte van de kritische kijk van mevrouw Nieuwenhuizen op dit voorstel, maar naar mijn gevoel wordt er absoluut niet over het hoofd van de bevolking heen gewerkt maar wordt er gewerkt met de mensen om wie het gaat. In tegenstelling tot mevrouw Nieuwenhuizen heb ik er wel veel vertrouwen in dat het goed gaat werken. Met de financiële situatie die mevrouw Nieuwenhuizen wel heel somber voorstelt, ben ik het niet eens. Scala is een flexibele, kleine organisatie die goed kan inspelen op de problemen die er zijn op het gebied van discriminatie en het instituut kan zich voorbereiden op de situatie van 2003, waarin er iets minder geld zal zijn. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit ook gebeurt.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 14 januari 2002, kenmerk 2/6.8/2002000186, Bestedingsvoorstel gebundelde doeluitkering 2002

(statenstuk 915)

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 30 januari 2002, kenmerk 5/6.10/2002000395, Onderzoek Provinciaal omgevingsplan II

(statenstuk 919)

6. Het voorstel van gedeputeerde staten van 4 februari 2002, kenmerk 5/6.5/2001004170, Project Emmen
Revisited: woonwijk Angelslo

(statenstuk 925)

7. Het voorstel van gedeputeerde staten van 28 januari 2002, kenmerk 4/6.3/2002000551, Verordening op het correctief referendum

(statenstuk 917)

8. Het voorstel van gedeputeerde staten van 29 januari 2002, kenmerk 3/6.16/2002000404, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 18 maart 2002, Wijziging Interprovinciale ziektekostenregeling 2000

(statenstuk 918)

9. Het voorstel van gedeputeerde staten van 4 februari 2002, kenmerk 5/6.3/2002000862, Projectontwikkeling scholing werkenden en vraaggerichte scholing

(statenstuk 924)

10. Het voorstel van gedeputeerde staten van 6 februari 2002, kenmerk 6/4/2002001277, Deelname aan Europark GmbH

(statenstuk 927)

11. Het voorstel van gedeputeerde staten van 28 januari 2002, kenmerk 4/6.10/2001010807, Budgetsubsidies Land- schapsbeheer Drenthe

(statenstuk 916)

12. Het voorstel van gedeputeerde staten van 4 februari 2002, kenmerk 5/6.7/2002000866, Culturele gemeente

(statenstuk 922)

13. Het voorstel van gedeputeerde staten van 4 februari 2002, kenmerk 5/6.6/2002000865, Cofinancieringsregeling woonzorgstimulering

(statenstuk 923)

14. Het voorstel van gedeputeerde staten van 14 januari 2002, kenmerk 2/6.14/2002000198, 1^e wijziging provinciale begroting 2002

(statenstuk 914)

met de op deze punten betrekking hebbende verslagen van de vergaderingen van de Statencommissies Milieu, Water en Groen, Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, Cultuur en Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie van 25 en 27 februari 2002.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

15. Het voorstel van gedeputeerde staten van 6 maart 2002, kenmerk 10/6.9/2002002016, Loonkostenpremieregeling Noord-Nederland 2002 en de nadere brief, ingekomen op 12 maart 2002, van het dagelijks bestuur van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland

(statenstuk 928)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Interprovinciale Statencommissie Noord-Nederland van 26 februari 2002.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. In principe is GroenLinks groot voorstander van het invoeren van de Loonkostenpremieregeling (LPR), met name omdat een koppeling wordt gelegd tussen de gerealiseerde werkgelegenheid en de

subsidie. De andere kant van het verhaal is dat bij dergelijke regelingen ervoor opgepast moet worden dat er niet alleen een kwantitatieve beoordeling plaatsvindt, maar vooral ook een kwalitatieve. Dat wil zeggen dat ervoor gezorgd moet worden dat er maximaal sprake is van het bevorderen van duurzame werkgelegenheid. Daar zitten verschillende kanten aan en dat houdt dus ook in dat aan een bedrijf dat subsidie ontvangt, eisen mogen worden gesteld op het gebied van de duur en de kwaliteit van het werkgeverschap.

Over dit punt heeft een voor de Interprovinciale Statencommissie (Ipsc) tamelijk uitgebreide discussie plaatsgevonden. Besproken is of de eis zou kunnen worden gesteld dat een bedrijf dat subsidie ontvangt zich aan de afspraken die in de collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) zijn gemaakt, houdt. Het lijkt ons niet goed denkbaar dat een bedrijf subsidie ontvangt voor met name de loonkosten en zich in het geheel niet aan de CAO houdt of zich een slecht werkgever toont. Een overheid die zo'n bedrijf subsidieert, slaat wel een heel slecht figuur. Ook moet voorkomen worden dat buitenlandse bedrijven die "shoppen", dat wil zeggen op een zo goedkoop mogelijke manier aan werknemers trachten te komen, inspelen op een dergelijke regeling en het goede werkgeverschap niet zo nauw nemen. Dit komt ongetwijfeld niet vaak voor, maar de mogelijkheid is aanleiding genoeg om in de reglementen hiermee goed rekening te houden.

Naar aanleiding van de discussie over dit punt in de Ipsc heeft de heer Weggemans gezegd: "Wij zullen onze juristen het laten bekijken en als die van mening zijn dat het een haalbare kaart is, zal niemand ertegen zijn, want wij willen natuurlijk allemaal dat een bedrijf dat subsidie krijgt voor arbeidsplaatsen zich aan de CAO houdt." Wij hebben hierover een nadere brief gehad, waarvan de inhoud eigenlijk niet helemaal aansluit bij de toezegging van de heer Weggemans, want die brief gaat niet zozeer over de vraag of het haalbaar is als wel over het vraag of het wenselijk is en vervolgens wordt uitgebreid ingegaan op de mogelijkheid van een minister om een CAO algemeen verbindend te verklaren waardoor de overheid toch enigszins de mogelijkheid heeft invloed uit te oefenen.

Het gaat ons niet zozeer om de algemene mogelijkheden van een minister op dit punt, maar in het bijzonder om de mogelijkheid om zich in de praktijk voordoende situaties op te lossen. Daarvoor is

in de reglementen een heldere formulering nodig, waarmee hij dan uit de voeten kan.

Dat was voor ons de reden om, ondanks de aanvullende brief, die overigens niet helemaal aansloot bij de toezegging die in de Ipsc is gedaan, een amendement te formuleren op de LPR en dat amendement dien ik nu in.

Amendement A

Provinciale staten van Drenthe bijeen op 20 maart 2002;

overwegende de notulen van de Ipsc van 26 februari jl. en de nadere brief van het DB van het SNN van 12 maart jl.;

wenst de volgende amendering van artikel 9 van de Loonkostenpremieregeling Noord-Nederland 2002;

toevoegen nieuw artikel 9i:

"gerede twijfel bestaat over de kwaliteit van het aangeboden werk, de arbeidsomstandigheden en/of van de aangeboden arbeidsvoorwaarden".

vervangen: oud artikel i in artikel j;

ter toelichting bij nieuwe artikel 9i:

als de subsidieontvanger tot een akkoord komt met werknemersbonden over de arbeidsvoorwaarden die betrekking hebben op de gesubsidieerde arbeidsplaatsen dan zal er vanuit het SNN in de regel geen nadere toetsing plaatsvinden;

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. In de provincies Groningen en Fryslân zal door de fracties van GroenLinks eenzelfde amendement worden ingediend.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Onder verwijzing naar het betoog van mijn fractiegenoot in de Ipsc deel ik mee dat mijn fractie niet met dit statenstuk kan instemmen.

De heer FABER: Mijnheer de voorzitter. Inmiddels hebben wij ook het advies van de Sociaal-Economische Adviesraad voor Noord-Nederland (SEAN) over dit voorstel ontvangen. Wat is het standpunt van de gedeputeerde over dit advies?

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD kan de conclusie uit de brief van het dagelijks bestuur van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland (SNN) onderschrijven.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Het lijkt mij goed de behandeling van dit agenda-punt te onderbreken tot het amendement is rondgedaald.

De VOORZITTER: Ik dacht dat de gedeputeerde wel zo vertrouwd zou zijn met de materie dat hij zou kunnen reageren.

De heer WEGGEMANS: Dat is het probleem ook niet.

De VOORZITTER: Ik moet goed voor de staten zorgen en dus schors ik de behandeling van dit statenstuk.

De verdere behandeling van statenstuk 928 wordt geschorst.

De VOORZITTER: Dan gaan wij nu over tot de behandeling van de al eerder aangekondigde moties.
Ik geef het woord aan de heer Hornstra.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag de motie over het onderwerp Drenthe 2030 plus nader toelichten.
Ik zal daarom iets zeggen over de wordingsgeschiedenis van de motie, het beoogde doel en ook iets over wat niet wordt beoogd.
Mijnheer de voorzitter. Ik heb de eer over onze motie enkele opmerkingen te maken en dat doe ik nadrukkelijk ook namens Freek Benning en Willem Kuiper. Eventuele vragen van statenleden zullen door hen worden beantwoord. Zij komen nu bij het spreekgestoelte zitten.
Mijnheer de voorzitter. Het idee om na te denken over de mogelijke gevolgen van klimaatverandering kwam tot stand op een druilerige middag bovenop de Gasometer tijdens de statenexcursie

van vorig jaar. Hiermee is voor ons het nut van statenexcursies bewezen.

Er ontstond een toevallige samenwerking tussen 3 mensen die elkaar vonden in het nadenken over nieuwe uitdagingen. Elke suggestie dat het hier de prille voorloper betreft van een nieuwe coalitie, moeten wij echter - helaas of niet - afwijzen.
Wij hebben lang en intensief nagedacht en met respect voor elkaars mening zijn wij uiteindelijk tot dit voorstel gekomen. Wij hebben ook overwogen meer partijen erbij te betrekken, maar om redenen van werkbaarheid hebben wij daarvan afgezien.
Ons doel, verwoord in de notitie en in de motie, is een discussie te starten over hoe wij moeten omgaan met de diverse uitdagingen op het gebied van de ruimtelijke ordening, waarvoor wij ten gevolge van klimaatsveranderingen komen te staan: meer neerslag en hogere temperaturen; en de afgelopen maanden waren wat dit betreft wel heel illustratief want er zijn vele records gebroken.
Ijsklompen ter grootte van hele provincies breken af, zo stond vanochtend in de krant, en wij hebben te maken met bodemdaling en energietekorten.
Wij hebben een kaartje gemaakt, dat op de voorkant van onze notitie is afgedrukt, en dat kaartje is illustratief: er wordt een knip gemaakt tussen hoog en laag Nederland bij +2 m NAP. Die grens is niet helemaal willekeurig want de mensen die in gebieden beneden die grens wonen, moeten zelfs een aparte waterkeringszorgbelasting betalen. Die grens is door de politiek bepaald.
In onze visie spelen enkele wetenschappelijk aangetoonde ontwikkelingen een rol: het klimaat verandert de komende eeuw, waardoor wij in de winterperiode ongeveer 20% meer neerslag te verwerken krijgen, waarbij de buien intensiever zullen zijn, de zeespiegel stijgt zeker 0,5 m - maar een stijging van 1 m behoort ook tot de reële mogelijkheden - veenbodems zakken als gevolg van klink - die daling kan tot 1 m per eeuw oplopen - en er vindt uitputting van de voorraad fossiele brandstoffen plaats, wat dwingt tot minder en ander gebruik.
De conclusie is daarom gerechtvaardigd dat het steeds meer energie, dus steeds meer geld, kost om laag Nederland in de toekomst bewoonbaar te houden, althans bewoonbaar volgens onze huidige maatstaven in de betere zin van het woord.
Een vierbaansweg kost in laag Nederland zeker zes keer zoveel als in hoog Nederland en de mensen die in Drenthe op het veen wonen en zeker degenen die dat in de Randstad doen,

weten dat ze eens in de zoveel tijd hun oprit opnieuw moeten aanleggen omdat die ten opzichte van de hoogte van het huis is verzakt.

De klimaatsverandering heeft consequenties en als wij over die consequenties spreken dan bedoelen wij meestal allerlei bedreigingen en daarbij lijkt het net of die allemaal van dezelfde orde zijn. In Noord-Nederland wordt al gesproken over "nood"bergingsgebieden en "nood"zakelijke oplossingen. Dat klinkt nogal paniekerig en ook nogal bedreigend en het betekent ook nogal wat, zeker voor boeren van wie het land onder water wordt gezet. Er zal dus ook heel goed over nagedacht moeten worden.

Opvallend is ook bijvoorbeeld hoe in de provincie Noord-Holland in het Streekplan Noord-Holland-zuid wordt ingezet op drijvende woningen en drijvende kassen en op het steeds geconcentreerder en vooral meer in de hoogte bouwen. Dat brengt gigantische kosten voor de infrastructuur met zich mee. De vraag dringt zich daarom op of op nationaal niveau wel voldoende wordt gekeken naar de unieke kansen van hoog Nederland. Waarom wordt niet eens vanuit de kans in plaats van vanuit de bedreiging serieus gekeken naar de kansen die hoog, waaronder een deel van Noord-Nederland, biedt voor duurzame kapitaalinvesteringen, temeer daar onze inkomsten - ik wijs op het aardgas - in de toekomst terug zullen lopen. Het geld kan immers maar op een manier besteed worden?

Wij hebben de indruk dat op landelijk niveau soms alleen maar voor het eigen tuintje wordt gezorgd en dat men voor de verre toekomst de kop in het zand steekt - struisvogelpolitiek dus - en dat doen wij nadrukkelijk niet.

Wij willen, analoog aan de discussie Drenthe 2030, proberen de problemen en uitdagingen helder op tafel te krijgen en vervolgens willen wij via de politieke weg daarvoor oplossingen zoeken. Daarbij zullen ongetwijfeld tegenstellingen aan de orde komen en dat is ook het wezen van de politiek. Wij willen nadrukkelijk stellen niet de pretentie te hebben gehad nú al oplossingen aan te dragen, hoe verleidelijk dat menigmaal ook was. Over die oplossingen moet het nu ook niet gaan.

Aan de besluitvormende fase moet naar onze mening wel een brede maatschappelijke discussie voorafgaan, te vergelijken met de discussie over Brabant 2050. Het symposium zal alleen maar de bouwstenen moeten leveren voor een dergelijke

discussie. Het is dus een soort van tweetraps-raket.

Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag nog iets zeggen over de gevolgde en de te volgen procedure. Alle fracties zijn eerst door ons telefonisch op de hoogte gebracht dat er iets aan zat te komen en vervolgens heeft iedereen de notitie en de motie per post toegestuurd gekregen. Daarmee hebben wij getracht de openheid te bewaren en andere fracties niet totaal te verrassen, want een verrassing zou als gevolg kunnen hebben dat men onze intenties verkeerde inschatte.

Een optie was om vooruitlopend op het duale stelsel dit stuk als initiatiefvoorstel te presenteren. Ons is duidelijk gemaakt dat dit op grond van het huidige Reglement van orde voor veel problemen zou zorgen. Bovendien zou het gevaar ontstaan dat de discussie meer over de vorm dan over de inhoud zou gaan. Dát was niet onze bedoeling en vandaar deze, ook niet direct gebruikelijke weg. Ik wil hierbij ook nog even mijn dank uitspreken voor de ambtelijke ondersteuning die wij hierbij hebben gekregen.

Wij stellen ons concreet voor dat na het aannemen van de motie - en wij gaan ervan uit dat de motie wordt aangenomen - een ambtelijke werkgroep samen met een aantal deskundigen - een bureau van buiten - aan de slag gaat met het voorbereiden van het symposium. Wij kiezen voor mensen van buiten, niet omdat wij denken dat de kennis in dit huis niet goed genoeg is, maar omdat er nadrukkelijk ook ruimte moet zijn voor nieuwe visies. De wijze van denken in Brabant 2050 vinden wij inspirerend.

Een aantal statenleden zou vervolgens als direct betrokkenen of als klankbordgroep kunnen fungeren en hierbij melden zich hiervoor al 3 personen aan.

Wij hopen op een brede steun om samen verder te denken over de toekomst van Drenthe, want die is ons dierbaar. Wij willen niet zo pessimistisch zijn als de dichter die het volgende verwoordde:

"Waarom moeizaam verder kruipen

in dit aardse zijn

laten wij onszelf verzuipen

in een glaasje wijn"

ook al zal het woord "wijn" sommigen meer aanspreken dan het woord "water".

Mijnheer de voorzitter. Alle statenleden hebben de motie inmiddels ontvangen en ik neem aan dat met de behandeling niet hoeft te worden gewacht tot zij nogmaals is rondgedeeld.

De VOORZITTER: Dat hoeft niet, maar de motie moet nog wel door mij tot onderwerp van beraadslaging worden verklaard en dat kan pas gebeuren nadat u de motie hebt voorgelezen.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Dan zal ik nu de motie voorlezen.

Motie B

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 20 maart 2002;

kennisgenomen hebbende van de mondelinge en schriftelijke bijdragen van de statenleden Hornstra, Benning en Kuiper van PvdA, VVD en GroenLinks over de zorg voor de ontwikkeling op lange termijn van Drenthe en de ruimtelijke ontwikkeling na 2030 en de drie onderliggende problemen: water, energie en ruimtelijke ordening;

overwegende dat:

- 1. klimaatverandering onvermijdelijk, in onderlinge samenhang, zeespiegelrijzing en neerslagproblemen, veroorzaakt met als consequentie een ontoelaatbare druk op laag Nederland met mogelijke gedwongen migratie tot gevolg;*
- 2. het uitputten van de gasvoorraad al op kortere termijn tot energieproblemen kan leiden;*
- 3. het RO-probleem zich vooral toespitst op de door verschillende overheden gekozen kortetermijnoplossingen;*
- 4. huidige beleidsvoornemens niet zijn gemaakt om de provincie voor de langere termijn genoemde problemen te laten oplossen;*

constaterende dat Drenthe in het open Europa ligt in de hogergelegen delen van de Noordzee-laagvlakte en daardoor mogelijk een van de immigratiegebieden zal zijn voor de laaggelegen delen; van mening dat de provinciale politiek zal moeten anticiperen op de langeretermijnverwachtingen en draagvlak zal moeten creëren voor het wonen en werken in hoog Nederland;

voorts van mening dat de provincie een initiërende en integrerende rol zal kunnen krijgen voor het ontwikkelen van een langeretermijnvisie;

spreken als mening uit dat er in Drenthe een initiërende discussie moet worden georganiseerd, met als doel te komen tot een integrale visie voor de langere termijn waarin de aspecten water, energie en ruimtelijke ordening een centrale rol zullen spelen;

dragen het college op een symposium Drenthe 2030 plus voor bestuurders en maatschappelijke organisaties te organiseren en voor de nadere invulling en uitwerking een voorstel aan de staten te doen;

besluiten voor de organisatie van het symposium maximaal € 35.000,-- ter beschikking te stellen uit het Fonds flexibel beleid;

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De staten hebben de motie reeds in hun bezit en naar mij blijkt hebben de staten er geen behoefte aan dat het nu ingediende exemplaar nogmaals wordt vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Ik zal nu eerst de fracties in de gelegenheid stellen op dit voorstel te reageren en daarna het college. Vervolgens krijgen de heren Benning en Kuiper de gelegenheid om namens de indieners van de motie te reageren op de opmerkingen van de fracties en het college, waarna tot besluitvorming over de motie zal worden overgegaan.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met de opmerking dat mijn fractie er waardering voor heeft wanneer een groepje statenleden initiatieven ontwikkelt en in dat kader past dan ook zeker een compliment in de richting van deze 3 statenleden.

Mijn fractie is van mening dat het verstandig is bezig te zijn met visieontwikkeling en alleen om die reden is Drenthe 2030 plus een sympathiek idee. Toch hebben wij wel wat kritische kanttekingen bij het inleidende stuk en de daarop volgende motie.

Het lijkt mij niet goed dat wij als een soort van tegenhanger van de watermanager proberen te kruipen in de rol van de landmanager; dat lijkt mij ook niet de taak van de staten.

Een aantal van de in het stuk aangedragen argu-

menten is nog wel voor discussie vatbaar. Er worden toch - wellicht onbedoeld - wat oplossingsrichtingen aangegeven en er wordt aangenomen dat er een vlucht zal zijn van laag naar hoog Nederland. Bij dit laatste stel ik mij een asfaltroute voor van de Randstad naar Drenthe waarlangs als het water stijgt de inwoners van de Randstad de wijk nemen naar de hoger gelegen delen. Ik pleit er daarom voor bezig te gaan met een visieontwikkeling, zonder daarbij a priori al bepaalde oplossingsrichtingen aan te duiden. De vlucht voor het water uit naar hoog Nederland is ook eigenlijk heel on-Nederlands. Wij hebben het eeuwen ook precies anders gedaan: wij hebben het water weerstaan en andere oplossingen gezocht. Wij hebben ons ook afgevraagd of dit nu wel in Drents verband moet gebeuren. Zouden we niet eens moeten bekijken of het niet in samenwerking met Overijssel en Gelderland zou moeten gebeuren, of - nog ruimer gedacht - zouden wij zo'n symposium niet moeten houden als hoog Nederland? Er is een grote problematiek aan de orde en benaderen wij die op de door de drie initiatiefnemers voorgestelde manier niet te krap? In de motie wordt in de eerste overweging uitgesproken dat de zeespiegelrijzing en de neerslagproblemen een ontoelaatbare druk op laag Nederland tot gevolg hebben. Is dat wel zo? Is die druk wel ontoelaatbaar of misschien alleen maar toenemend? Er wordt te veel van uitgegaan dat wanneer als gevolg van klimaatverandering de zeespiegel rijst, het dús die kant opgaat en dat dús die oplossing nodig is. Ik stel voor om in de discussie waarin wij met elkaar een visie moeten ontwikkelen, niet te snel oplossingen voor te stellen, maar de geest open te laten staan voor meer mogelijkheden.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Sinds het gesprek op de Gasometer tijdens het statenbezoek heeft een 3-tal statenleden een bepaalde gedachte verder uitgewerkt. De fractie is daar niet vanaf het eerste moment maar natuurlijk wel na verloop van tijd door Freek Benning over ingelicht. De fractie heeft het verloop ook wel een tijdlang gevolgd, maar de 3 hebben het samen verder uitgewerkt, zonder inhoudelijke bemoeienis van onze fractie, al was de fractie wel op de hoogte.

Nu een notitie en een motie voorliggen, wil ik benadrukken dat wij, los van de inhoudelijke beoordeling, waardering hebben voor het initiatief van

deze 3 statenleden. Wij steunen dat ook volop en wij geven hun graag de gelegenheid om langs deze weg in ieder geval tot een discussie te komen.

De suggesties die de heer Sluiter heeft gedaan, lijken mij heel zinvol, met name de suggestie om de discussie in een wat breder verband te trekken. Ik vind dat zeker iets om over na te denken. Mijn fractie stemt in met de motie, alleen al om de indieners van de motie de gelegenheid te geven hun initiatief uit te werken. Hoe die uitwerking zal zijn, zien wij dan wel. Er worden voorstellen voor gedaan en daarop ga ik nu inhoudelijk niet in. Namens mijn fractie stel ik wel voor de kosten die met het organiseren van een symposium gemoeid zijn niet uit het Fonds flexibel beleid te dekken, maar uit de post Onvoorzien.

Mijnheer de voorzitter. Wij steunen dus van harte de stap naar een verdere uitwerking van dit initiatief. Daarna wordt het een politieke discussie en het is niet zo dat wij, omdat een van de leden van onze fractie deel uitmaakt van het 3-tal, ook dan het voorstel zullen blijven steunen, want in die discussie zullen wij politiek stelling nemen. Maar wij steunen van harte het initiatief en geven graag de mogelijkheid tot het zetten van een volgende stap.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Mag ik een opmerking maken aan het adres van de heer Nijenbrinks?

De VOORZITTER: Ja, natuurlijk!

De heer MASTWIJK: Het stemt mij tot grote tevredenheid dat dit onderwerp vreemd aan de orde van de dag vandaag met instemming van ook de heer Nijenbrinks kan worden behandeld.

De heer SCHAAP: Ja, ja, wie kaatst, kan de bal verwachten.

Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA heeft veel waardering voor het feit dat 3 statenleden het initiatief hebben genomen om de staten een voorstel te doen. Dat voorstel is nu aan de orde. Mijn fractie heeft dit voorstel ook inhoudelijk bediscussieerd.

Wij steunen het initiatief van harte en ik kan de heer Nijenbrinks geruststellen: er zal altijd een moment zijn dat er politieke afwegingen gemaakt moeten worden en dan zal er, zoals dat ook hoort, een politieke discussie plaatsvinden. Het feit dat in

de voorbereiding van Provinciaal omgevingsplan (POP) II nieuwe elementen in de discussie worden ingebracht, vinden wij positief. Het is goed te bekijken of daaraan consequenties zijn verbonden en welke dat dan zijn. Wij spreken dan nog niet over oplossingen, want aan die oplossingen zal een politieke keuze ten grondslag liggen. Wij steunen het initiatief en de ingediende motie. Het lijkt ook ons beter de post Onvoorzien aan te spreken.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Er zijn 2 redenen waarom wij zeer veel waardering hebben voor dit initiatief.

De eerste is de manier waarop het initiatief tot stand is gekomen. Het is heel goed dat vanuit de breedte van de staten een initiatief komt, waarbij op inhoudelijke gronden over partijpolitieke belemmeringen wordt heengestapt. Ook met het oog op de dualisering zijn dergelijke experimenten goed.

De tweede reden waarom wij dit een belangrijk initiatief vinden is dat het om heel belangrijke langetermijnproblemen gaat, waarmee wij ons los van de waan van de dag, willen gaan bezighouden. Wij zijn nog niet toe aan discussies over specifieke onderdelen van het voorstel, maar over een ding zijn wij het eens en dat is de ernst van de problematiek. Het maken van politieke afwegingen en keuzes is nu nog niet aan de orde.

De heer JONKER: Mijnheer de voorzitter. Voor ons ligt de motie Drenthe 2030 plus, een motie over een onderwerp, vreemd aan de orde van de dag, maar ook een beetje vreemd omdat het niet vaak voorkomt dat dergelijke moties in de staten aan de orde zijn.

De fractie van het CDA vindt dit een goed initiatief. Het gaat om het over de horizon heen kijken naar de toekomst. Dat is moeilijk, maar het is wel belangrijk. Toch wil mijn fractie helder hebben wat het gevraagde congres extra biedt. Daarom wil mijn fractie een paar verhelderende vragen stellen.

Wat voegt dit symposium toe aan het huidige onderzoek voor het POP en waarom is daarvoor een specifiek congres nodig; er is immers al zoveel over dit onderwerp gepraat? Is niet bekend wat er op milieugebied moet gebeuren? Kunnen wij niet op een andere manier aan de gegevens komen? Is dit niet bij een uitstek een onderwerp voor het Keuningscongres?

Waren dit een aantal vragen, mijn fractie is ook positief. Het is goed stil te staan bij wat wij in de wereld veroorzaken met onze welvaart. Het is goed na te denken over wat er op lange termijn moet gebeuren en het is ook goed om dat via een congres te doen. Het is goed dat gezamenlijk te doen en het is goed om als provincie hiervoor het initiatief te nemen.

Wij staan sympathiek tegenover deze motie maar krijgen nog graag een antwoord op onze vragen.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen ons van harte aansluiten bij wat de heer Nijenbrinks heeft gezegd.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij voorstellen dat de staten zich afvragen waarom ik namens het college reageer, omdat het immers om de ruimtelijke ordening gaat. De kwestie is in het college besproken en de conclusie van het college was dat het punt om een aantal redenen in mijn portefeuille paste: het voorstel is de provincie dit symposium te laten faciliteren, ik ben lid van het dagelijks bestuur van het Nederlands Klimaatverbond en ik coördineer de duurzaamheidskant van het milieubeleid.

Mijnheer de voorzitter. Namens het college steun ik het initiatief van de 3 statenleden. Iemand die hoger klimt, verplaatst zijn horizon en als zodanig heeft onze excursie goed gewerkt. Wij willen er wel bij de drie initiatiefnemers op aandringen - wij zullen ze er ook behulpzaam bij zijn - die verdere doorkijk aan te houden. Op het terrein van de herziening van het POP zijn al enkele initiatieven genomen, waarover kortgeleden in de commissie is gediscussieerd. Wij willen ook proberen Drenthe 2030 plus in het vizier te houden.

Omdat het Fonds flexibel beleid voor andere doeleinden is bestemd, stelt ook het college voor de organisatie van het symposium te financieren uit de post Onvoorzien.

De heer BENNING: Mijnheer de voorzitter. Namens de initiatiefnemers zal ik de vragen van de staten beantwoorden.

De heer Sluiter heeft ons betrappt op te groot enthousiasme, enthousiasme dat ertoe heeft geleid dat wij soms met het aangeven van oplossingsrichtingen wat zijn doorgeschoten. Onze bedoeling was nieuw denken, omdenken en opnieuw tegen de problemen aankijken in gang te zetten. De verleiding was soms te groot om niet

een al te abstract voorstel te doen en daarom hebben wij in onze bevelogenheid wat oplossingsrichtingen aangeduid, maar onze intentie hierbij was zeker niet dat het ook zo zou moeten. Ons voorstel is niet een vlucht voor het water. Onze gedachte was dat een euro maar eenmaal uitgegeven kan worden en dat daarom duurzame kapitaalinvesteringen moeten worden gedaan. Wij zien bedreigingen in laag Nederland en kansen in hoog Nederland. Met name die kansen willen wij onder de aandacht brengen. Wij hebben vaak het gevoel dat wanneer wij voor nieuwe ontwikkelingen in hoog Nederland geld en politieke steun van Den Haag nodig hebben, wij vanuit een Calimero-achtige houding de hand moeten ophouden, terwijl wij juist kansen te bieden hebben. Vandaar ook dat wij deze kwestie niet alleen politiek, maar vooral ook wetenschappelijk - ik kan ook zeggen: met het gezonde boerenverstand - willen benaderen. De politiek houdt veel rekening met de achterban en die achterban zit daar waar de meeste mensen wonen en de meeste mensen wonen in laag Nederland.

Onze eerste vertrekpunt is dat de zaak eens wat wetenschappelijker, wat nuchterder en vooral op zijn aspecten op de langere termijn, bekeken moet worden.

Wij voelen ons geveleid dat men het met ons eens is.

De fractie van het CDA is wel bevreesd dat dingen dubbel gedaan gaan worden. Wij willen juist eens over de horizon kijken, wij willen er eens opnieuw over nadenken en wij willen dat juist doen op een symposium met bestuurders, met wetenschappers en met maatschappelijke organisaties, al was het alleen maar om draagvlak te krijgen en om eens met die groepen over deze problematiek te kunnen discussiëren.

Wij vinden het perfect wanneer de financiering uit de post Onvoorzien komt. Het Fonds flexibel beleid is hier ook eigenlijk niet voor bedoeld en uiteindelijk gaat het ons om het geld.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de motie zodanig is gewijzigd dat het dictum komt te luiden: "besluiten voor de organisatie van het symposium maximaal € 35.000,- ter beschikking te stellen uit de post Onvoorzien;"

Vervolgens wordt motie B met algemene stemmen aangenomen.

De VOORZITTER: Ik wens de initiatiefnemers van harte geluk met het bereikte resultaat.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van statenstuk 928 met het daarop door de fractie van GroenLinks ingediende amendement A.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. In de Ipsc is ruimschoots gesproken over het al dan niet opnemen van de verplichting voor een bedrijf dat subsidie ontvangt, de CAO te hanteren. Ik heb toen gezegd dat nog eens goed bekeken zou moeten worden of het mogelijk is die verplichting op te nemen en of het opnemen van die verplichting zich met het beleid van Brussel verdraagt.

Beide is nu het geval, maar het is nu nog de vraag of het wenselijk is die verplichting op te nemen. In de op 12 maart 2002 ingekomen brief van het SNN staat dat er ook andere mogelijkheden zijn om ervoor te zorgen dat geen subsidie wordt verleend aan een bedrijf dat de CAO niet wil naleven. Een CAO is een apart mechanisme dat zo zijn eigen wegen kent en daarom vinden wij het niet wenselijk deze bepaling in de LPR op te nemen. Een CAO kan immers algemeen verbindend zijn, maar hoeft dat niet te zijn, terwijl die CAO toch gehanteerd wordt. Er kan ook sprake zijn van arbeidsvoorwaarden in andere zin, maar er zijn allerlei gremia die voor de naleving daarvan zorgen; ik noem daarvan de vakbeweging en de werkgeversorganisaties en daarnaast zijn er allerlei mogelijkheden om wanneer een bedrijf de CAO niet naleeft, dat punt aan de orde te stellen. Als de verplichting de CAO na te leven in de LPR wordt opgenomen dan zou zij in nog wel meer regelingen moeten worden opgenomen, bijvoorbeeld in de Investeringspremiereregeling (IPR), want ook via die regeling gaat geld van de overheid naar bedrijven. Het college van Drenthe is daarom met het DB SNN van mening dat het niet wenselijk is deze verplichting op te nemen.

Het zal redelijk moeilijk worden om voor het beoordelen of er aan de kwaliteit van het aangeboden werk geen gereede twijfel bestaat, een bestendige gedragslijn te hanteren. Een aantal artikelen uit de IPR kan nogal verschillende wijze geïnterpreteerd worden en het is dan zaak dat de uitvoeringsorganisatie een bestendige gedragslijn volgt. De heer Blanksma erkent dit ook, want hij zegt dat wanneer volgens de CAO wordt gewerkt, het andere toetsingsverhaal niet meer geldt. Maar het

wordt wel moeilijk om in gevallen waarin geen CAO nodig is, of waarin er om welke reden dan ook geen CAO is, terwijl de aanvraag toch volledig legaal is, een objectief verhaal neer te zetten. Iedereen die vanochtend naar de radio heeft geluisterd, heeft kunnen horen dat MTI in Zuidwest-Drenthe ook worstelt met de CAO. Moet op de CAO voor het openbaar vervoer of die voor het taxivervoer worden gecontroleerd wanneer MTI een beroep doet op de LPR? Ik wil hiermee maar zeggen dat het opnemen van deze verplichting gewoon niet wenselijk is.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Dit amendement voorziet juist heel goed in een dergelijk probleem, want het betekent dat MTI niet automatisch deze loonkostenpremie krijgt.

De heer WEGGEMANS: Maar het zijn beide CAO's. Het gaat er alleen om voor toepassing van welke CAO gekozen wordt.

De heer BLANKSMA: Wanneer ons amendement wordt aangenomen, moet de constatering zijn dat het nog ter discussie is of MTI de CAO wel toepast en dat het bedrijf daarom niet automatisch in aanmerking komt voor een premie. Er moet dan teruggevallen worden op het nieuwe artikel 9.i. en dus zal op een andere manier beoordeeld moeten worden of er sprake is van voldoende kwaliteit van het aangeboden werk, arbeidsomstandigheden en/of aangeboden arbeidsvoorwaarden. Als er sprake is van een goed bedrijf met duurzame werkgelegenheid, dat om een goede reden niet aan de CAO-bepalingen kan voldoen, is er altijd nog een mogelijkheid om wel te premiëren.

De heer WEGGEMANS: Maar als de naam MTI door Seubers wordt vervangen, komen we toch weer in de problemen. Ik stel daarom voor de door de heer Blanksma voorgestelde weg toch vooral niet te volgen. Er wordt heel goed gekeken naar de CAO's. Wij kennen inmiddels de problemen met SCI in Heerenveen. Een Amerikaan die hier heel enthousiast naar toe komt en denkt dat Nederland geen regels kent, wordt heel hard met de feiten geconfronteerd.

De heer BLANKSMA: Maar het verschil tussen MTI en Seubers maakt dat het juist wél nodig is dit artikel op te nemen.

De heer WEGGEMANS: Als de heer Blanksma kiest voor hantering van de CAO-personenvervoer bij MTI, zal het bedrijf hem dat niet in dank afnemen. Er kan in dit geval ook niet gekozen worden want het gaat in beide gevallen om een CAO. De heer Blanksma wil aan een heldere regeling elementen toevoegen die uitvoering in de praktijk alleen maar lastiger maken. Dat moet vooral niet gebeuren. Een heel ondeugdelijk bedrijf krijgt geen subsidie. Maar als het ontvangen van subsidie aan zaken wordt gerelateerd als het hebben van dit en het hebben van dat, wordt het wel heel ingewikkeld en wordt de uitvoering alleen maar bemoeilijkt. Zo zou ook de eis kunnen worden gesteld dat het personeel voor minstens 40% uit vrouwen moet bestaan.

Dat er op duurzaamheid wordt getoetst, staat al in de algemene subsidieverordening van het SNN.

De heer BLANKSMA: Toch vind ik het wenselijk dat ook dit punt in de regeling wordt opgenomen.

De heer NIJENBRINKS: Uit deze discussie alleen blijkt al dat het amendement van GroenLinks niet haalbaar is.

De heer WEGGEMANS: Ter informatie van de staten deel ik nog mee dat de staten van Fryslân het amendement zojuist hebben verworpen. Ik neem aan dat Groningen nog doordiscussieert, want uit de provincie hebben wij nog niets gehoord.

De SEAN wijst er in haar brief op dat de cumulatie moet kunnen, maar het Ministerie van Economische Zaken wijst onze LPR per se af. Het ministerie gaat over de centrale IPR en is nog niet geneigd die cumulatie in te voeren. Wij gaan echter met de voorliggende regeling voort en als deze regeling een succes is, hebben wij goede argumenten in handen om te zeggen dat dit punt ook in de centrale IPR opgenomen moet worden. De Europese regelgeving staat niet toe dat over een langere periode dan 24 maanden loonkosten gepremieerd worden.

Uiteraard wordt de effectiviteit van deze LPR permanent in de gaten gehouden. Mocht zij niet effectief blijken te zijn dan zal er bij de evaluatie een verandering worden doorgevoerd.

De heer FABER: Hoe kijkt het college aan tegen de door de SEAN voorgestelde clustering van

bedrijven waardoor ook kleine bedrijven van deze regeling kunnen profiteren?

De heer WEGGEMANS: Clustering mag per se niet. Er wordt subsidie verstrekt aan 1 aanvrager en als er geclusterd wordt dan is er niet meer een aanvrager en wordt niet meer aan de voorwaarde van subsidieverlening voldaan. De suggesties van de SEAN zijn dus in concrete zin niet te honoreren. Wel gaat de discussie over de centrale IPR verder.

TWEEDE TERMIJN

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De beweegredenen van de heer Weggemans zijn ook de onze. De kwaliteit van het aangeboden werk is niet te toetsen en ik vind het juist dat artikel 9.i. juist de ruimte laat om een aanvraag af te wijzen. Wij hebben absoluut geen behoefte aan dit amendement.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. In de discussie tussen de heren Blanksma en Weggemans zijn de redenen naar voren gekomen waarom het amendement niet moet worden aangenomen. Als wij het door de heer Blanksma voorgestelde in de regeling opnemen, begeven wij ons op glad ijs, zoals de fractie van de PvdA ook al in de Ipsc heeft laten weten.

De heer BLANKSMA: Dat heb ik toen toch heel anders begrepen.

De heer SCHAAP: Ik heb het verslag er zojuist nog op nagelezen en ik weet dus precies wat ik zeg.

Amendement A wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fractie van GroenLinks voor het amendement heeft gestemd doch de overige fracties daartegen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college, onder de aantekening dat de fractie van D66 geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

16. Het voorstel van gedeputeerde staten van 6 maart 2002, kenmerk 10/6.16/2002002028, Wijziging Gemeenschappelijke regeling Samenwerkingsverband Noord-Nederland

(statenstuk 929)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Interprovinciale statencommissie Noord-Nederland van 26 februari 2002.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Haak voor het indienen van zijn motie.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA heeft met verontrusting kennisgenomen van het voorgenomen besluit van het waterschap Hunze en Aa's tot verhoging van de heffingsbijdrage. Deze verontrusting, die vandaag ook door de fractie van de PvdA in de staten van Groningen wordt uitgesproken, is vooral gebaseerd op de onevenredige lastenverzwaring en de nieuwe heffingsbijdrage voor ingezetenen, niet-agrariërs, dus de burgers. Deze groep ziet een lastenstijging van maar liefst 5% tegemoet, terwijl de agrarische ingezetenen, gemakshalve de boeren genoemd, een verlaging van hun bijdrage met ruim 3% krijgen. En dat terwijl uit de stukken van het waterschap valt op te maken dat thans ten aanzien van het waterkwantiteitsbeheer reeds onevenredig veel kosten worden gemaakt voor de landbouw. Het juist bezuinigen op het punt van de waterkwantiteit door lastenverlichting voor met name de landbouw lijkt ons temeer on gepast nu onder meer door de Stuurgroep Water 2000 Plus hard gewerkt wordt aan een beter kade- en boezembeheer, teneinde extreme wateroverlast de baas te kunnen zijn. Onze fractie heeft grote zorgen over de richting waarin het beleid van het waterschap zich op dit punt ontwikkelt. Het ziet ernaar uit dat de burger steeds verder olopemde waterschapslasten gaat betalen. De recente heffingsstijgingen bij het waterschap Noorderzijlvest en de huidige voorstellen van het waterschap Hunze en Aa's luiden

het begin in van een trend tot lastenverzwaring, die naar onze mening onvoldoende op democratische grondslagen is gebaseerd.

Al vaker heeft onze fractie in relatie tot de discussie over de herziening van de Waterschapswet en de bestuurlijke invulling daarvan haar bezwaren geuit over de huidige machtsverdeling in het waterschapsbestuur. Wij zijn ons ervan bewust dat het huidige waterschapsbestel, helaas, nog steeds een dergelijke wijze van besluitvorming toelaat. De recente heffingswijzigingen tonen des te meer aan dat een fundamentele verandering van dit stelsel op korte termijn dringend gewenst is. Dit blijft wat ons betreft een agendapunt voor de bestuurlijke agenda IPO-Kabinet.

Zo zal alleen al meer informatie over de verschillende methodes van heffing, die leiden tot verschillende uitkomsten, het feitelijk democratisch functioneren van de waterschappen kunnen bevorderen. Door bijvoorbeeld ten aanzien van het waterkwaliteitsbeheer uit te gaan van het principe "de vervuiler betaalt" wordt naar onze mening meer recht gedaan aan de omstandigheid waarin de gebruiker verkeert. Is het immers niet de landbouw die nog steeds flink bijdraagt aan de verzuring van het oppervlaktewater in onze provincie, met alle gevolgen voor onze natuur- en landschapswaarden? En die vervuiler wordt daarvoor nauwelijks belast!

Wij bepleiten al langer een meer evenwichtige wijze van lastenverdeling via het leggen van een directe relatie tussen de mate van vervuiling en de hoogte van de heffing. Door de huidige machtsverdeling in de waterschappen ziet het er niet naar uit dat er op korte termijn veranderingen optreden, die leiden tot een meer evenwichtige verdeling van de lasten.

Het kan naar onze mening niet zo zijn dat de eenzijdige wijze waarop de heffingsbijdragen op dit moment worden vastgesteld alleen maar toenemende lastenverzwaringen voor de burgers van onze provincie tot gevolg heeft, lastenverzwaringen die naar wij verwachten de komende jaren nog substantieel zullen toenemen.

Teneinde onze verontrusting hierover kenbaar te maken bij het bestuur van het waterschap Hunze en Aa's, dien ik de volgende motie in.

Motie C

*Provinciale Staten van Drenthe in vergadering
bijeen op 20 maart 2002;*

overwegende:

- *dat de recente voorstellen tot verhoging van de waterschapslasten door het waterschap Hunze en Aa's tot onevenredige lastenverzwaring voor de niet agrarisch ingezetenen leidt;*
- *dat uit deze voorstellen blijkt dat de niet-agrarisch ingezetenen een lastenstijging van gemiddeld 5% en de agrarische ingezetenen een lastenvermindering van 3% tegemoet kunnen zien;*
- *dat deze vorm van lastenstijging voor de niet-agrarisch ingezetenen naar verwachting in de toekomst nog aanzienlijk kan toenemen;*
- *dat de toepassing van een principe als "de vervuiler betaalt" meer recht doet aan een evenwichtiger lastenverdeling;*

spreken uit:

- *dat deze nieuwe heffingstarieven van de waterschapslasten leiden tot een onevenredige lastenverzwaring voor de niet agrarisch ingezetenen;*

doen:

- *een dringend beroep op het algemeen bestuur van het waterschap Hunze en Aa's hun verantwoordelijkheid te nemen en een lastenverzwaring voor de niet-agrarisch ingezetenen te voorkomen;*

verzoeken het college van GS:

- *deze motie er kennis te brengen van het algemeen bestuur van het waterschap Hunze en Aa's;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Het college heeft behoefte aan schorsing van de vergadering om zich te beraden over deze motie. Het zal zich ook beraden op de door de heer Ietswaart aangekondigde motie, die het reeds in zijn bezit heeft.

Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 12.07 uur tot 12.28 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en ik geef het woord aan de heer Swierstra.

Ik doe een beroep op eenieder om kort en bondig te spreken, zodat de vergadering om uiterlijk kwart over een kan worden gesloten.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik ben altijd erg tevreden en bijna geroerd wanneer volksvertegenwoordigers van waterschap, provincie of wat dan ook maar, zich bekommeren om mijn lastenstijging. Als inwoner van het waterschap Hunze en Aa's kan ik mij daar iets bij voorstellen, maar op hetzelfde moment bekruipt mij dan de gedachte dat de onroerendzaakbelasting (OZB) in mijn gemeente ook wel aan de stevige kant is en soms wilde ik ook wel dat de volksvertegenwoordigers zich net zo bekommerden om de stijging van opcenten en dergelijke. Vind ik dat nou echt? Nee, mijnheer de voorzitter, want ik vind dat men buitengewoon terughoudend moet zijn in het zich aanmatigen van oordelen over zaken waarover men niet gaat. De staten zouden daarom in dit geval terughoudend moeten zijn in het leveren van commentaar, dat commentaar overbrengen aan anderen en vervolgens tot de orde van de dag overgaan. Soms is signaalwerking heel goed en kan men aangeven zich zorgen te maken over bepaalde zaken die in de maatschappij spelen, maar dan moet het verhaal ook wel volledig sluiten. En op dit punt past het mij enkele kanttekeningen te maken bij de door de heer Haak ingediende motie.

Mijnheer de voorzitter. In het waterschap Hunze en Aa's heeft het afgelopen najaar een discussie plaatsgevonden over de begroting, zoals die ook hier zou kunnen plaatsvinden. Het algemeen bestuur heeft gezegd dat de kosten te hoog zijn en het daaruit volgende tarief derhalve ook en dat er dus iets moest gebeuren. Het bestuur heeft vervolgens een aantal bezuinigingsmaatregelen genomen. Zoals in een waterschap te doen gebruikelijk is, vallen die bezuinigingen dan in een bepaalde categorie en hebben ze gevolgen voor het tarief in die categorie. Dat tarief is volgens de zogenaamde Kostentoedelingsverordening die door de provincie wordt goedgekeurd, vastgesteld. Kortom, wanneer men binnen die Kostentoedelingsverordening blijft, waarin is geregeld welke lasten onder welke voorwaarden aan welke categorie mogen worden toegerekend, is de vaststelling van het tarief een vrije bevoegdheid van het waterschapsbestuur, net zoals de OZB dat is

van de gemeenteraad en het aantal opcenten dat van de staten.

Wanneer vervolgens gelijktijdig het waterschap bezig is zijn berekeningsgrondslag van een dege-lijker systeem te voorzien dan kan er een extra effect optreden.

Tot voor kort berekenden veel waterschappen hun toerekeningen van lasten op basis van globale gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Inmiddels kan ook gebruikgemaakt worden van de zogenaamde gegevens inzake Automatisering Kadastrale Registratie. Veel waterschappen doen dat al. Het waterschap Noorderzijlvest bijvoorbeeld heeft dat systeem verleden jaar al ingevoerd en de Kostentoedelingsverordening is op dat technische punt aangepast en door ons goedgekeurd. Het waterschap Hunze en Aa's is hiermee ook bezig en zal, wanneer het algemeen bestuur dit de volgende week goedkeurt - dat moet dus nog gebeuren - vervolgens ook een verzoek bij ons indienen, welk verzoek wij ook zullen honoreren. Het nieuwe systeem betekent namelijk dat veel preciezer, en dus veel eerlijker, op basis van de kadastrale gegevens wordt berekend wat iemand in bezit heeft. Deze staten willen een waterschap iemand toch niet laten verplichten voor meer grond te betalen dan hij in zijn bezit heeft?

Doorgevoerde bezuinigingen en een kleine verandering in het systeem leiden ertoe dat de tarieven voor de ingezetenen minder stijgen dan de autonome ontwikkeling doet vermoeden en voor een aantal boeren dalen de tarieven zelfs met een paar procent. Dat is allemaal binnen de geldende regels en allemaal binnen de verantwoordelijkheid die het waterschap heeft en als de techniek straks is aangepast, wordt dit alles aan ons ter goedkeuring voorgelegd.

Er vinden ook regelmatig discussies plaats over een heel andere toepassing van het systeem. Zo is bijvoorbeeld gesproken over het toerekenen van de kosten op basis van het zogenaamde Delflandstelsel. Wij vinden dat systeem hier niet passen en bovendien zou toepassing hiervan sterk afwijken van de voorstellen van de commissie-Togtema, welke voorstellen een en andermaal in de staten zijn besproken. Het Delflandstelsel gaat uit van een andere financiering, heeft een verschuiving van de lasten tot gevolg en vraagt om een andere bestuurssamenstelling. Het rapport van de commissie-Togtema ligt in Den Haag, de Unie van Waterschappen en het Interprovin-

ciaal Overleg hebben er een standpunt over ingenomen, maar het kabinet heeft er nog geen besluit over genomen. Het gaat om een moeilijke kwestie en het nemen van een beslissing wordt een opgave voor het volgende kabinet, maar ik kan nu al wel zeggen dat invoering van het Delflandstelsel betekent dat de ingezetenen meer moeten betalen. Dat is op zichzelf ook niet onlogisch omdat de waterschappen meer algemene taken en in het licht van de all-inwaterschappen grotere verantwoordelijkheid krijgen voor het kwaliteitsbeheer. Daarnaast worden wij de komende jaren sowieso met hogere waterlasten geconfronteerd, omdat de samenleving hogere eisen stelt aan het watersysteem.

De suggestie dat verhoging van de boezemkades, die de afgelopen jaren heeft plaatsgevonden, alleen maar ten behoeve van de boeren is gebeurd, is feitelijk onjuist; die verhoging is vooral bedoeld om overlast voor de bevolking te voorkomen. Waar waren namelijk de grootste problemen en waar ontstond de grootste dreiging? Bij de woonwijken in Meppel en bij het Martiniziekenhuis, een bejaardentehuis en het Groninger Museum in de stad Groningen. Bescherming van die gebouwen hoort ten laste te komen van de ingezetenen. Wij moeten de zaak wel zuiver blijven stellen en daarom moet niet de suggestie worden gewekt dat hier een aardigheidje is uitgehaald ten behoeve van een aantal mensen, want als de investeringen ten behoeve van ongebouwd dalen en dan heeft het ongebouwd ook minder profijt van de investeringen en volgens de trits belang-betaling-zeggenschap hoeft ongebouwd dan minder bij te dragen, maar neemt het ook meer risico's voor zijn rekening. Het waterschap heeft de boeren daar ook op gewezen. Op de website van het waterschap wordt deze problematiek ook netjes uitgelegd. Mijnheer de voorzitter. Deze kanttekeningen in acht nemend ontraadt het college de staten ten eerste de motie aan te nemen. De motie is voor een deel op foutieve informatie gebaseerd, wekt foutieve suggesties en vraagt het college op een stoel te gaan zitten waarop het niet thuishoort.

TWEEDE TERMIJN

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Ik constateer dat de gedeputeerde in elk geval geslaagd is voor zijn examen als dijkgraaf.

De heer SWIERSTRA: De besluiten die de heer Haak wenst te becommentariëren, zijn besluiten van een dagelijks bestuur van een waterschap - het algemeen bestuur moet het definitieve besluit nog nemen - en dat is een staatsrechtelijk legitiem gekozen bestuur met een bepaalde bevoegdheid. Het is dus niet zo dat de voorzitter van het waterschap dat allemaal in de hand heeft.

De heer HAAK: Of de heer Swierstra luistert niet goed, of hij heeft het niet goed begrepen, maar ik heb heel nadrukkelijk gezegd dat het een autonome bevoegdheid van het waterschap is om de tarieven vast te stellen, maar dat wij als volksvertegenwoordigers zorg hebben over bepaalde ontwikkelingen. De waterkwantiteitsactiviteiten worden beperkt waardoor de kosten lager worden, maar er vindt een verschuiving van een deel van die verlaging plaats van de ingezetenen naar het agrarische deel en daar hebben wij zorgen over. Ik heb ook niet gezegd dat er niets moet gebeuren aan het kade- en boezembeheer, ik heb gezegd dat er een stuurgroep is die hard aan die zaak werkt en dat daarom pas op de plaats gemaakt zou moeten worden, want de voorstellen waarmee die stuurgroep straks komt, kunnen ook leiden tot lastenverhoging. Ik ben van mening dat een volksvertegenwoordiger zijn ongenoegen kenbaar mag maken op het moment dat naar zijn mening een onevenredige kostentoedeling plaatsvindt aan bepaalde groepen.

De heer JONKER: Mijnheer de voorzitter. Wij vinden dit een moeilijke kwestie. Wij kennen de achterliggende berekeningen niet. Ik denk dat de aanwijzingen die de heer Swierstra gaf, correct zijn. De uitspraak van de heer Haak dat de boeren de grote vervuilers zijn, vooral als het gaat om de verzuring, vind ik toch wel wat ongenueerd. Boeren zijn ook burgers en zij horen dus in alle categorieën thuis.

Het bestuur van het waterschap is een democratisch gekozen gezelschap. Dat bestuur is heel zorgvuldig met deze materie bezig geweest en dan vind ik het niet juist dat wij, als zogenaamde grote broer, het even op de vingers tikt. Wij zijn tegen de motie.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De argumentatie van het college spreekt voor zich. Met name omdat het gaat om een verantwoordelijkheid van het dagelijks bestuur van het

waterschap en niet van de staten, zullen wij tegen de motie stemmen.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Het nieuwe systeem leidt tot een verschuiving van de lasten. In mijn algemene beschouwingen heb ik gewezen op de oplopende waterschapslasten voor de niet-agrarische ingezetenen en heb ik erop aangedrongen voor die stijging te waken. Als de staten de motie aannemen, heeft het college de opdracht onze zorg over de stijgende waterschapslasten voor de niet-agrarische ingezetenen aan het waterschap over te brengen. Daarom zal ik voor de motie stemmen.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben de indruk dat het de heer Haak er veel meer om te doen is de verdeling van de macht in het waterschapsbestuur aan de orde te stellen en dat hij de tarieven aangrijpt om dit verhaal in ons midden te leggen. Voor zijn onvrede over de machtsverdeling binnen de waterschappen lijkt de heer Haak via het sentiment van de portemonnee steun te krijgen. Dat lijkt ons geen juiste benadering. Het waterschap is een direct door de ingezetenen gekozen orgaan en het is dan ook geen zaak van het provinciaal bestuur om zich met de hoogte van de heffingen te bemoeien. Het is gewoon een zaak van het democratisch gelegiteerd bestuur van het waterschap. Wij hebben geen behoefte aan deze motie.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Ik heb de fractie van D66 in het verleden en ook in deze zaal wel eens kritischer gehoord als het gaat om democratische legitimatie, democratische besluitvorming en noem maar op.

De heer SLUITER: Het lijkt ons toe dat het de heer Haak veel meer te doen is om de structuurdiscussie en dat hij via de tarievendiscussie poogt die weer aan de orde te stellen. Dat vinden wij geen zuivere gang van zaken. Die structuurdiscussie mag best gevoerd worden, maar niet op deze manier.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Op een bepaald moment is na een uitvoerige gedachtewisseling in dit huis besloten dat waterschappen gerechtigd zijn een eigen beleid te voeren. Daarmee hebben PS hun bevoegdheid om op waterschapsgebied beslissingen te nemen, uit handen

gegeven. De motie is daarom ook niet meer dan een politiek signaal. Een politiek signaal kan sympathiek zijn - GroenLinks doet daar ook regelmatig aan mee - maar wij willen op dit punt de fractie van de PvdA toch wel een aantal vragen stellen. Is de PvdA met deze motie van plan de discussie over de bevoegdheden en/of democratische legitimatie van de waterschappen opnieuw op te starten? De heer Haak heeft hier wel iets over gezegd, maar onze vraag is hoe hij dat dan wil aanpakken. Deze zaak is uit handen gegeven en wat hebben wij daar dan nog over te zeggen? Met het antwoord van het college kunnen wij in grote lijnen instemmen, maar wij vragen ons wel af wat in dit huis de politieke betekenis is van de woorden dat aanvaarding van de motie ernstig wordt ontraden.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Wij willen op dit moment naar buiten toe een signaal afgeven over de wijze waarop de zaken lopen. Dat wil niet zeggen dat wij een discussie over de bestuurlijke structuur van de waterschappen uit de weg gaan, want wij hebben ook in het verleden er nooit enige onduidelijkheid over laten bestaan waar onze fractie op dit punt staat. Op die plekken waarop wij dat kunnen, zullen wij blijven trachten invloed uit te oefenen.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. De discussie over de bestuurlijke structuur hangt boven de markt en die vindt zijn weg wel. Het standpunt van de staten hierover is ook redelijk uniform en op dat punt kunnen de heer Haak en ik behoorlijk door een deur.

Met betrekking tot de signaalwerking merk ik op dat wanneer wij op hetzelfde moment ook allerlei eisen aan de waterschappen stellen, zowel in de zin van berging, noodberging etc. de motie wel een heel obligaatsignaal wordt.

Het college is van mening dat de staten een ernstige fout begaan wanneer zij de motie aannemen omdat zij daarmee in feite een aantal onjuiste uitspraken doen en er daarenboven blijk van geven niet te weten op welke stoel zij horen te zitten.

Motie C wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fracties van PvdA, OPD en OSD en de leden Kuiper, mevrouw Dirks en Langenkamp van de fractie van GroenLinks voor aanvaarding van de motie

hebben gestemd, doch de overige leden van de staten daartegen.

(De heer Harleman verlaat de vergadering.)

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Ietswaart.

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. Zoals eenieder wel weet, bevindt de Hortus Haren zich in een hopeloze situatie. Die situatie is niet van vandaag of gisteren, want al bij de oprichting van de Stichting Hortus was er sprake van een valse start: de schuld van toen f 2 miljoen viel niet zomaar weg te werken. De omzetting in de stichting in een BV bleek geen oplossing. Inmiddels is de BV failliet. "Een ervaring rijker", kan men dan zeggen, maar het scheelt niet veel of we zijn een cultuurbezit armer. De Hortus behoort tot de aansprekende attracties in het Noorden. Hortus Haren behoort tot de oudste hortussen van Nederland en is natuurhistorisch, cultuurhistorisch, educatief en recreatief gezien van onschatbare waarde. Sluiting zou een groot verlies betekenen, niet alleen voor Groningen, maar voor het hele Noorden, dus ook voor Drenthe. Het bestuur van de Hortus stelt alles in het werk om de tuin als cultuurerfgoed te bewaren en uit alles blijkt dat de Hortus zonder steun van de overheid niet verder kan. Het bestuur van de Hortus heeft kans gezien om de verschillende financiële problemen te tackelen, op één punt na: om de opstallen te verwerven van de curator en om de kas te renoveren - op zich een terechte voorwaarde van de gemeente Groningen, want de tropische kas is echt aan renovatie toe en is in onze beleving het hart van de Hortus - moet het bestuur een lening sluiten van f 5 miljoen. De banken zijn bereid deze lening te verstrekken onder de voorwaarde dat de overheid garant staat. Het bestuur vraagt de provincies Groningen, Fryslân en Drenthe die garantstelling te verlenen. Volgens het bestuur valt zo'n garantstelling risicoloos te verstrekken.

Mijn fractie roept het college op zich tot het uiterste in te spannen om in overleg met de provincies Groningen en Fryslân tot het behoud van de Hortus te komen. Daartoe dienen wij een motie in en ik roep alle fracties op deze motie te steunen.

Motie D

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen te Assen op 20 maart 2002;

overwegende dat:

- *de Hortus Botanicus in Haren zich in een hopeloze situatie bevindt en dat BV inmiddels failliet is verklaard;*
- *de Hortus tot de aansprekende attracties in het Noorden behoort;*
- *definitieve sluiting een groot verlies betekent, niet alleen voor Groningen, maar voor het hele Noorden;*
- *het bestuur van de Hortus alles in het werk stelt om de Hortus als cultureel erfgoed te bewaren;*
- *uit informatie in de media blijkt dat de Hortus zonder overheidssteun niet kan blijven bestaan;*

verzoeken het college van GS:

- *zich tot het uiterste in te spannen, in overleg met Groningen en Fryslân, een bijdrage te leveren aan het behoud van de Hortus;*

en gaan over tot de orde van de dag.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb een vraag.

De VOORZITTER: Die vraag kan nog niet gesteld worden, omdat de motie nog geen onderwerp van beraadslaging uitmaakt.

Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer Blanksma heeft het woord.

De heer BLANKSMA: Mijn vraag heeft niet zozeer betrekking op de motie als wel op het daaraan voorafgaande verhaal.

De heer Ietswaart meldde dat het bestuur van de Hortus de provincies zou verzoeken om garantstelling. Is de heer Ietswaart nu woordvoerder van het bestuur en vraagt hij daar nu om, of komt dat verzoek nog naar ons toe en als dat zo is, is het dan niet het moment om daarover te spreken?

De heer IETSWAART: Ik doe niet een beroep op de provincie, niet namens het bestuur van de Hortus, maar gewoon omdat mijn fractie van mening is dat alles in het werk zou moeten worden gesteld om de Hortus te behouden. Het bestuur zal bij de provincies een verzoek indienen mee te werken aan de garantstelling en wij roepen in deze motie het college op zich tot het uiterste in te spannen om samen met Fryslân en Groningen te bekijken of dat een begaanbare weg is.

De heer BLANKSMA: Het is mij nog niet helemaal duidelijk. De heer Ietswaart is kennelijk op de hoogte van een verzoek dat het bestuur nog gaat doen aan onder andere de provincie Drenthe. Is het moment waarop dat verzoek binnenkomt dan niet het juiste moment om daarover te spreken? Dan wordt de discussie echt concreet. Zodra die vraag echt voorligt, kunnen wij besluiten het al of niet te doen. Nu kunnen wij wel zeggen er sympathiek tegenover te staan, maar dát lijkt mij een beter moment om de discussie te voeren.

De heer IETSWAART: Ik deel die mening niet. Alle fracties hebben een brief gekregen van het bestuur van de Hortus. Het is onze bedoeling de inhoud van die brief te ondersteunen en het college van GS op te roepen alle inspanningen te verrichten. De tijd dringt. Wij hadden er ook een agendapunt van kunnen maken, maar daar hebben wij niet voor gekozen. Wij hebben ervoor gekozen een motie in te dienen, want aan een ingekomen stuk kunnen wij niet een heel betoog verbinden.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dat de heer Ietswaart ervan uitgaat dat een garantstelling van onze kant een risicoloze aan gelegenheid is. Kan hij dit uitleggen? Kan hij verder uitleggen hoe de financiële relatie is met de overheden die al sinds jaar en dag een band hebben met de Hortus? Ligt het niet meer voor de hand dat zij het voortouw nemen in plaats van dat de provincie Drenthe als nieuwkomer ook nog eens een financiële band met de Hortus opbouwt? Ik ben het met de heer Blanksma eens dat het wat vreemd is dat dit punt op dit moment hier aan de orde is.

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. In de motie stellen wij niet voor die garantstelling te

verlenen. Wij vragen het college in de motie een bijdrage te leveren aan het behoud van de Hortus. Het is aan de colleges van GS om de brief van de Hortus op haar merites te beoordelen, dus ook om na te gaan of de daarin gedane beweringen op juistheid berusten.

In de brief is ook aangegeven welke verplichtingen de andere overheden inmiddels zijn aangegaan. Daaruit blijkt al dat die andere overheden zeker ook wel betrokken zijn bij dit proces.

De heer PETERS: Mijnheer de voorzitter. De brief die wij van de voorzitter van de stichting hebben gekregen, is niet gedateerd. Ik vraag mij af of de Hortus in de omvang waarin hij bestaan heeft, nog wel is te redden. Ik hoor ook geluiden dat men nu al aan het ontmantelen is, dat er al planten worden uitgegraven. Heeft onze steun dan nog wel zin?

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. Het is mij niet opgevallen dat de brief niet gedateerd is.

De VOORZITTER: De heer Peters is politiemann en daarom valt zoiets hem onmiddellijk op.

De heer IETSWAART: Ik denk dat wij ervan uit mogen gaan dat de brief niet vanuit de gedachte is geschreven dat het een hopeloze zaak is. Mijn fractie wil nu een laatste poging in het werk stellen om te bereiken dat de Hortus wordt behouden.

De VOORZITTER: De heer Dijks zal namens het college reageren. Ikzelf ben niet in het bezit van de genoemde brief.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik stel voorop dat de Hortus uniek is in de wereld en een zeer belangrijke functie vervult in Noord-Nederland. Deze mening zal wel door iedereen in deze zaal onderschreven worden.

Mijnheer de voorzitter. Het probleem is dat de motie niet helemaal duidelijk is en dat de onduidelijkheid nog wordt vergroot door de verschillende vragen uit de staten en het antwoord van de heer Ietswaart daarop. Als wordt bedoeld dat het college zich moet inspannen om met de collega's uit Groningen en Fryslân een bijdrage te leveren in de zin van overleggen, elkaar stimuleren en elkaar aanspreken op de verantwoordelijkheid die het provinciaal bestuur heeft, dan is de motie volstrekt

overbodig. Dat doen wij namelijk al. Ik heb frequent overleg met mijn collega in Groningen. Wij zien elkaar volgende week weer.

Provinciale garantstelling gaat het college veel te ver en een financiële bijdrage - in het dictum is sprake van "een bijdrage" - is op dit moment absoluut niet aan de orde. Omdat er reeds contacten zijn met Groningen en Fryslân vindt het college de motie volstrekt overbodig.

TWEEDE TERMIJN

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de gedeputeerde hartelijk voor zijn woorden. Ik heb begrepen dat het college reeds een inzet pleegt en daar gaat het ons om. Op grond van deze mededeling trek ik de motie in.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat motie D is ingetrokken en daarmee van de agenda is afgevoerd.

Wij zijn hiermee aan het eind van onze agenda gekomen, maar nog niet helemaal aan het einde van de vergadering. Ik geef mezelf het woord.

(Voorzitter: de heer Swierstra.)

De heer TER BEEK: Dames en heren statenleden en overige aanwezigen. Ik weet eerlijk gezegd niet of u het zich allemaal realiseert, maar het is vandaag voor het laatst dat Jan Imholz in ons midden is en ik wil daar toch wel even bij stilstaan. Ik doe dit te meer daar Jan Imholz indertijd nog door u is benoemd als plaatsvervangend directeur-griffier (PDG). Met de nieuwe PDG zal dit niet meer het geval zijn, maar Jan is door de staten benoemd en de staten zullen hem straks dus ook nog moeten ontslaan. Het voorstel daartoe is net gisteren in het college behandeld.

Het is vandaag een bijzondere dag, omdat wij in de toekomst Jan niet meer op die plek achter de tafel zullen zien zitten.

Jan, de provincie Drenthe zonder jou is nauwelijks voor te stellen, want je brengt al meer dan 26 jaar in onze organisatie door en dat met een prachtige staat van dienst.

Op 17 november 1975 zette je voor het eerst een stap in deze organisatie als medewerker bij het Bureau Cultuur, Jeugd, Sport en Onderwijs, vervolgens werd je hoofd van het Bureau Algemene Welzijnszaken, vanaf 1990 ben je afdelingshoofd Milieu algemeen geweest en daarbij was je vanaf

1992 ook nog interimmanager van de Afdeling Afvalstoffen. Tenslotte werd je in september 1996 benoemd tot PDG.

Als het gaat om loopbaanontwikkeling in een en dezelfde organisatie heb jij toch wel een rolmodel vervuld. Tegenwoordig spreken we over persoonlijke ontwikkelingsplannen, en in jouw persoon hebben wij ook daarvan een aardig voorbeeld. In al die functies die ik net opnoemde, ben je ook betrokken geweest bij verschillende grote projecten. Ik noem de herstructurering van de provinciale welzijnssector, in het jargon HPW.

Maar er is blijkbaar tóch iets boven Drenthe, want op 15 mei treed je in dienst van de gemeente Groningen als algemeen directeur van de Dienst Onderwijs, Cultuur, Sport en Welzijn. Maar, zoals je weet Jan: Groningen ligt op een uitloper van de Hondsrug, dus waar hebben we het eigenlijk over...

Je komt te werken in beleidsvelden waarmee je goed bekend bent, de beleidsvelden waarmee je feitelijk in onze organisatie ook begonnen bent. Je woont al in Groningen en je kunt dus op de fiets naar het werk en op die manier meteen het Groningse sportbeleid in daden omzetten.

Jan, in de hoedanigheid van PDG hebben wij, gelet op de griffierswisselingen, je hier vele malen in de statenvergaderingen gezien. Dat typeert meteen ook een belangrijke verdienste van je: de flexibiliteit om afwisselend de functie van DG en PDG op je te nemen. Je hebt als PDG belangrijke en grote projecten opgestart en ontwikkeld. Ik doe een kleine greep uit de rij: de verzelfstandiging van het Drents Museum, het gebiedsgericht werken, de Regiovisie Groningen-Assen - Groningen had toen kennelijk al je belangstelling - en het na de reorganisatie van 1997 weer op de rails krijgen van een goedlopende ambtelijke organisatie, de organisatieontwikkeling. Het is allemaal heel veel. Bij al die werkzaamheden heb je laten blijken over een goed politiek en bestuurlijk invoelingsvermogen te beschikken, met goede contacten in en buiten de organisatie en met goede contacten met de Ondernemingsraad. In de organisatie ben je een toegankelijk persoon, want mij valt altijd op dat de deur van je kamer altijd letterlijk openstaat. Je wordt gekenschetst als sympathiek, probleemoplossend, pragmatisch en sociaal inlevend. En, zo kan ik zeggen, dat beeld klopt, ik heb dat ook persoonlijk mogen ervaren.

Jan, we vinden het jammer dat je ons na al die jaren gaat verlaten, want we hebben buitenge-

woon veel waardering voor jou en voor het werk dat je voor de provincie Drenthe hebt verricht. Namens PS wens ik je een heel fijne tijd en veel succes bij de gemeente Groningen toe. Ik wil je niet zomaar laten vertrekken, ik heb een klein afscheidscadeautje. Het is het afscheidscadeau dat normaliter alleen aan statenleden wordt gegeven, dus dat is iets heel bijzonders. Jan, je kunt nu je afscheid verzilveren in de vorm van deze zilveren manchetknopen, manchetknopen als symbool van de verbindingsfunctie die je hebt vervuld, enerzijds tussen GS en PS en anderzijds tussen GS en de ambtelijke organisatie. Jan, bedankt, nogmaals: het ga je goed en veel succes in de toekomst.

(Applaus.)

De heer Ter Beek overhandigt de heer Imholz het cadeautje.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Imholz.

De heer IMHOLZ: Ik zal het heel kort houden. Ik werk hier inmiddels ruim 26 jaar en ik word nog regelmatig verrast. Zo ook nu weer. Ik wil nog zeggen dat ik hier met heel veel plezier heb gewerkt. Ik heb goede herinneringen aan de organisatie en ook aan de keren dat ik achter de colleegetafel heb mogen zitten. Het waren momenten die ik leuk vond en waar ik ook wel een beetje naar toe leefde. Ik zal die momenten missen. Ik wil verder u allen heel hartelijk danken.

(Applaus.)

G. Sluiting

De VOORZITTER: Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 13.05 uur gesloten.)

GB

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 20 maart 2002 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 4 De heer Swierstra zegt toe dat de staten in de loop van het voorjaar een notitie over het buitenlandbeleid tegemoet kunnen zien.
- 7 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe de commissie jaarlijks te zullen informeren over de voortgang van het project "A String of Pearls Along the North Sea".